

AH GENEL BAŞKAN AH!..

*Prof. Dr. Tolga Yarman, Avukat Bozkurt Nuhođlu
CHP İstanbul Demokratik Girişimi*

27 – 29 Ocak 2005, Cumhuriyet

CHP’de olup bitenden büyük üzüntü duyuyoruz. İyi niyetli, olumlu, pek çok gayret, buna bağlı yüz güldüren başarılar yer yer, çiçek çiçek açmıyor, değil... Ne güzel ki, Irak’a topraklarımız üzerinden müdahalede bulunulmasına fırsat verilmemiş olması örneğinde olduğu gibi, açıyor...

Ama son toplamda, karşımızdaki manzara, çok yönlü olarak, çok üzücü...

Genel Başkan, İlçe Belediye Başkanı için:

- Atatürk’ün koltuğuna, diz boyu şaibe ile aday olunmaz!.. Bu büyük servetleri, nereden elde ettin?.. Cerahatı patlatacağız, diyor!..

Keşke ama, sormazlar mı:

- “Diz boyu şaibeli” olarak ilân ettiğin bu kişiyi; onun, CHP’den DSP’ye, oradan Yeni Türkiye Partisi’ne, ikbal ne tarafta görünüyorsa, “rüzgâr gülü” gibi dolandığını bir çırpıda unutmuş göründüğün bir yana; siyasi esinitiler, belli ki, bu kez bizim cenahı işaret ettiği için, tekrar CHP’ye dönmek istediğinde, törenle, methiyeyle, onurlandırarak, âlâ-i valâ ile yakasına rozet takıp, bağrına basa basa, Atatürk’ün partisinin belediye başkanlığı koltuğuna, daha dün taşıyan, en önce sen değil miydin?..

O “cerahat”, o “servet” (sahiden öyleyse), dünden bugüne mi, birikti?..

Etme!..

Her şey bir tarafa, oy tartısında kuşkusuz çok başarılı, İlçe Belediye Başkanı, inanılır gibi değil, ama işte Genel Başkan için diyor ki:

- Asıl sen şaibelisin!.. Etrafında at koşturanlar, partinin milletvekilliklerini, yerel yönetim görev mevkilerini, göz göre göre satıyorlar... Benimle uğraşacağına, onlar hakkında soruşturma açsana!..

Koca İsmet Paşa’nın, tarihi sözüne yapışmayı, yavuz bir biçemle, ihmal etmeyerek devam ediyor:

- Seni, ben bile kurtaramam!

Sormazlar mı:

- *Şimdi suçladığın genel başkanla; iki farklı siyasi parti kapısını aşındırıp, bu seferki ikbal durağı CHP'ye, buradan ilçe belediye başkan adayı olmak üzere, tekrar dönmek sitediğinde, şunun şurası daha dün, sarmaş dolaş olmadın mı?.. Keza, şimdi alenen suçladığın parti yöneticileri ile, behemahal kol kola girip, son İstanbul İl Kongresi'nde hukuk savaşı, parti içi demokrasi savaşı, tez savaşı veren, pırıl pırıl, iş yaşamlarında emeklilik evrensindeki parti kıdemlilerine, o genel başkanın önünde, "has bir fedai" olduğunun baş bir işareti olarak, sille tokat girişme maharetini göstermedin mi!..*

Bitmedi...

- *Milletvekilliklerinin, belediye başkanlıklarının, belediye meclis üyeliklerinin satıldığını bildiğine göre, anlatsana bir lütfen, son yerel seçimlerden önce belediye başkanlığına aday olmayı nasıl başardın?.. Sen aday gösterilirken, her şey, yolundaydı da, daha yeni olarak mı şirazesinden çıkıverdi?... Öyle değilse, çirkinlikleri bile bile, bunca zaman niye sustun?..*

Bitmedi...

- *İnsanlar dışarıda dağ gibi dalgalarla boğuşup, günlerinin üçte ikisini, bir dilim ekmek, bir kâse çorba için, kırklarında yok olmanın eşiğinde, kocamak pahasına, harcamak zorundalarken... Geçelim... Birin dördünden emekli, en yüksek memur maaşı, yoksulluk sınırında gezinirken... Sen, ayıptır sorması, mmitinglerinin beheri için kaç para bozuyorsun?.. Nereden geliyor bu değirmenin suyu?.. Hacı Bektaş şenliklerine yüz otobüs adam devşirip götürmende olduğu gibi (ayan beyan gazete sütunlarında yazıldığına göre, her halde doğrudur), "sponsorlardan" mı?.. Türkçe "omuzverenler", demek oluyor... Omuzverenler, sana yüz otobüs verdiklerine göre, sen onlara ne veriyorsun?.. Mitinglere de "sponsorlar" omuz veriyorsa, biz onlara, daha daha ne vereceğiz?..*

Bitmedi...

- *Burası; yüz milyon dolara, tabii bravo, o diyar senin, bu diyar benim, memleketi karış karış gezerek, her gittiği yerde, atraksiyon, varyete, albenili pop şarkıcıların programlarıyla, garibanları toplayıp, sonra da bir kazan pilav, ekmek, salata, aşure, ne ise, yazık elbette, ne ki işte guruldayan karınları ucuzdan doyurduktan sonra, önündeki, son model, teknoloji harikası, küçük bilgisayar ekranından geçilen, "hin metni", göz ucuyla hepsi hepsi yirmi dakikada, müsamere öğrencisi vari, tökezleye tökezleye, ancak okuyabilse de, yüz milyon dolara yüzde yedi oy almayı beceren, "Yeşilçam jönü tipindeki, iş bilenlerin" açtığı tezgâhın, ağızdan yel alsın, CHP Şubesi mi!..*

Alem, sersem mi? Biz, kör müyüz?..

Kim kimi, tanrıaşkına, kimden kurtarmalı, acaba? İsmet Paşa olsa, ondan yakalarını hiç bir biçimde kurtaramayacak olanlar, kalkmış birbirlerine, "Seni ben bile kurtaramam" blöfü çekiyorlar... Hadi canım, siz de!..

Bari, senden tarih "feleğini şaşırtaacak bir hesap" sormadan, uyan ey CHP, uyan!..

Bir de şu koca koca çözümleneciler, solun başarısızlığını açıklamak üzere:

- *Türkiye’de sol, sosyal (“toplumcu”) demokrasi (“çağdaş uzlaşmacı”) bitti*, diye, bizlerin bile, *yabancı sözcükler yumağına bulanmış karmaşıklığına, yetemediğimiz, anlaşılmaz bir anlatımla, ciddi ciddi, gayet içtenlikle açıklamalar, lutfetmiyorlar mı?.. Şaşırılmamak elde değil...*

Efendiler ne olur, partilerin ilçe merkezlerine, ilçe kongrelerine, olamıyorsa il merkezlerine, il kongrelerine, gidin... Delege seçimlerini görün... Önseçimleri, delege pazarlarını, milletvekilliği, belediye başkanlığı, belediye meclis üyeliği borsalarına dalın, memleketimizden insan manzaralarına bakın...Yozlaşma nasıl oluyor, izleyin... Ondan sonra çözümleneyin, yargıya varın...

Dalgalara bakarak, deniz altındaki balık hareketleri hakkında ahkâm kesmeye sıkışmayın...

Olmakta olan “*Sol bitti!*”, kesinlikle değil... Bakın ne:

Emekçinin, örgütlenecek gücü, esasen çok sınırlıydı; artık tükendi, yok oldu... İşe girerken, daha başta, zaten *sendikalaşmama* sözü gerekiyor...Neredesin, insan hakları?.. Neredesin Avrupa Birliği?.. Bırakın örgütlenmeyi, emekçinin, işten başını kaldıracak hali kalmadı. Bütün dermanını, çalıştırmanın eline bırakmış olarak, hepsi hepsi, neredeyse *bir tek, mahallesinin fırınına yüz akıyla gidebilecek bir edinime*, her gün ve her gün, cumartesi dahil, önu arkası, insan haysiyeti ile bağdaşmaz, firmanın, fosforlu, o renk bu renk, acaip reklâm işaretleriyle damgalanmış, mecburi giysileri üstüne çekip, *abartmasız*, kürek mahkûmu imişcesine, on bir saat mesai vermek zorunda... İşe git, eve dön, yavrucağ iki-üç saat de öyle harcamak mecburiyetinde... Etti, yuvarlak on dört saat... Akşam yemek ye... İki bardak çay iç... Yat... Ertesi sabah, saat beşte kalkıp, tekrar yola revan olmak üzere... Hayat, böylesi “*kadermiş*”gibi, geçiyor... Eğer çalışma mekânında *horlanma* gündemde ise, eziyet katmerli... İşine sabah yedi buçuğu iki dakika geçe gelene (*yalnız okumadınız, iki dakika geçe gelene*), girişte dikilmiş, çetele tutan gedikli, elindeki sopayla, kapıyı işaret ediyor... “*Git bugün dinlen!*”, diyor... Garibandan bir yövmiye değil, iki yövmiye kesiliyor... Kural bu!.. Nedir ki, iş hayatı ne kadar çekilmez olursa olsun, artık yoksulun, işte dediğimiz gibi, bırakın örgütlenmeyi, başkaldırmayı bir tarafa, ikinci bir iş arama olanağı dahi kalmadı... Zaten iş nerede?.. Beğenmeyen gider... Dışarıda, onun yerini almak üzere bekleyen milyonlar var!..

Bu emekçi, çalışan kesim... Hazin ama, böyle...

Bir de işsizler ordusu var...

Milyonlarca insan... Demokrasinin, ucuzun ucuzu yemleyip, köleleştirdiği figüranlar olarak... Bir festival turuna, hele koynuna koyulacak bir rumen kızına, bir helâlliğe, bir maç biletine, bir kalıp beyaz peynire, bir şişe zeytin yağı, bir tabak pilâva, bir kâse çorbaya, bir dilim ekmeye, ne yapsın, gidiyor, tav oluyor, teslim oluyor.

Düşünün şimdi, fazla fazla, yuvarlak *yüz milyon dolar, yüzde yedi oyu* satın alabildiğine göre, demek ki, *dört yüz milyon dolara*, TBMM’de iktidar olacak kadar çok sandalye edinmek, mazallah ama, işte mümkün çıkıyor...O zaman, “*Hakimiyet, kayıtsız şartsız dört yüz milyon doların*” oluyor!..

Dünyanın başına musallat olmuş, okyanus aşırı fırladıklar için bu, *çerez parası*; beyler tükürdüklerinde bu mertebede meblağlar tükürürler... Bir şey mi?.. Ama onlar tükürdüklerinde, buralarda, “*Yarabbi şükür diyecek*”, çok *zavallı* var...

Sıkar mı yoksa, daha çok gir haremimize, zırt pırt, uçak indir oraya buraya?.. “*Daha çok aç bana*” de, “*oranı, buranı, İncirlik Üssü’nü!*” Ne o?.. Beyzade, Irak’ı tam anlamıyla işgal ettiği gibi, şimdi de İran’a sarkmak üzere, bizim üstümüzden efelencek...

Ezenmiş, ezilenmiş, emperyalizmaymış, sömürüymüş, dünyanın dirliği giderek bozuluyormuş... Memleket kuşatma altındaymış... “*Globalleşme*”; tam bir *örgütlü haydutluk*, üstelik bir de, *barış* ve *demokrasi* yaveleriyle, kanımıza giriyormuş... Gerçek bir felâket olan Saddam... Ne var ki onu yaratan, sonra da gidip onu bahane göstererek Irak’ı işgal ederek, orada, çoluk çocuk demeden, şimdiden onbinler ve onbinlerce insanın kanına giren, sözde uygarlık timsali, Doktor Frankeştaynlar’ın yanında, *miniyatür bir felâket* olarak kalıvermekteymiş... Zalimler, en ilkel çıkarlar adına, mazlumların başına, üstelik bizim üzerimizden, yeni yeni felâketler yağdırmak üzere, gaddarın gaddarı planlar yapmaktalarmış...

Hiç önemli değil...

Futbol sendromu zemininde fittırı zıttırık, amanın, ciddinin ciddisi akademik tartışmalar, piyango edebiyatı, cıvıl cıvıl yarışma programları, paparazi cimbızlarının seçtiklerini, boyalı medya bombardımanı desteğinde, bir maç bileti, bir tatil köyünde üç günlük tatil hediyesi, oraya buraya sponsorların desteğinde, küçük bir tur, bir tebdil-i hava, işi bitirmeye yetiyor...

İddiaya bakın şimdi: İrtica geliyormuş... Ne irticası?..

Asıl irtica, ülkeyi, dünyadaki beyzadelerle kol kola girip, bugünlere getirenlerin, insanı çıldırtan, insanı tüketen, insanı yutan, şu *dejenere, illetli, zalim, iflah etmez düzeni*, değil mi?.. İrtica gelmesin aman, ama beyler bankalardan, yani kimsesizlerin ceplarından, yüz milyar dolarları rahat rahat boşatmaya devam edebilsinler; *örtülü amaç* bu!..

İster *sağ* göstererek, ister *sol* göstererek, fark etmez, ama son toplamda vıcık vıcık riyanın içine batmış olanlardan, nereye sığınacak bu halk, Allahı’ndan başka?.. Ne irticası?.. Hakça bir tepki bu, hakça... Şaşırmayalım!..

Bu muydu, Cumhuriyet Türkiye’si? Bu muydu, göreneklerimizden gelen değerler? Hani tasada ve sevinçte birdik? Hani dayanışma? Bunlardan eser yok!..

Eh, o zaman, ahalinin sıtkı; sağcısından da, solcusundan da, fark etmiyor, muhafazakârından da, milliyetçisinden de... O, bu, her kimse işte, hepsinden ve hepsinden, elbette sıyrılır... O kesimde ya da bu kesimde, yok mu, çürümenin hiç bir sorumlusu?..

Seçim öncesi, Atatürk’ün posterlerini çarşaf çarşaf gazetelere ilân olarak verip, lideri için, “*O hep haklı çıktı*”, diye afişler asan, bundan başka da hemen neredeyse, başka bir mesaj veremeyen... Saymakla bityemez, kıyamet kadar basiretsizliğe, yozluğa, bilerek bilmeyerek çanak tutan ya da seyirci kalan, yönetim anlayışı mı, Atatürk’ün partisinin yönetim anlayışı?..

CHP de işte ister istemez, şu kuşatmadan, şu yozlaşmadan, nasibini alıyor...

Nedir ki, koskoca tarih, CHP'deki düşüş, sizin yüzünüzden, dün can ciğer kuzu sarması iken, bugün tırnak tırnağa dalaşan *efendiler*, sizin!.. Örtülü örtüsüz, yan yana, ayrı ayrı, ya da karşılıklı, yahut karşı karşıya olarak, sizin yaptıklarınızdan...

Gelelim, meydandaki öteki aktörlerimize...

Herkes, kendi dürüst birikimi ile saygıdeğerdir... Ne var ki, *sen*, Bülent Ecevit olmasa, "*Türkiye siyaseti ne?*", "*Türkiye'deki siyaset dinamikleri ne?*", hatta "*Türkiye tam ne?*", bunların kırıntısını bilmezken, hükümete mi, girerdin?.. Girer girmez mi, hepsini öğreniverdin de, ortada fol yok, yumurta yokken, dün bir bugün iki, "*Erken seçime gidilse, Türkiye ekonomisine*" bir şeycik olmaz diye, "*Bayram değil, seyran değil, Fatma Teyzem beni neden öptü*", dedirtircesine, fetva vermeye başladın?.. İnaniyoruz ki, iyi şeyler de yaptın... Ama tanrıaşkına, okyanusaşırı görevlerdeyken, yürekten kutlarız, tabii ama, tarım, hayvancılık, o, bu, ne ise, bunları mı, betahsis çalıştıydın ki, neredeyse dakika bir, ekonomiden sorumlu bakan olur olmaz, bu alanlara dönük operasyonlar yaptın, çiftçiyi, hayvancıyı, kırdın geçirdin!.. Baksana hallerine... Bir adım dışarı, iki adım içeri, sonra hurra, tekrar dışarı, üç hareketinle hem DSP'yi, hem YTP'yi yok ettin; sana eksiksiz güvenen arkadaşlarını, yüz üstü gibi ortada bıraktın!.. Herşeyden önce, "*Sevgili Dostun, Değerşi Büyüğün*" Bülent Ecevit'e ihanet ettin... O kadar böyle ki, *siyasetin ustası* Bülent Ecevit, "*Hayatımda böyle şey görmedim*" dedi. O evrede "*Baykal kırk yıllık dostumdur*" deyip, bu sefer, tornistan CHP'ye girmedin mi?.. Kırk yıllık dostun Baykal'ı, yeni mi tanıyorsun ki, kalkmış şimdi, *onunla* olmaz diye yakınıp, "*Adayım falancadır*", diyorsun?.. CHP'nin, bırakalım ilçe kongrelerini bir tarafa, kaç il kongresine gittin? Onu da bırakalım bir tarafa, İstanbul'da kendi ilçene kaç defa gittin?.. Çok mu tanıyorsun, sahiden o falancayı da, şimdi kalkmış "*Adayım o*" diyorsun... Yoksa seni, keşke yanısak, ama işte, yoksa birileri mi yine, ne denli iyi niyetli olursan ol, ama o zaman da bal gibi sana rağmen, dürtüyor?..

Hani biraz daha gayret etsen, siyaset tarihimizde bir rekor kırıp, *yedi hocalı ermiş* olacaksın!.. Daha şimdiden maşallah, elde var dört!..

Oysa, fârz-ı mahal, DSP'de kalsan, bak şimdi şu dertlerle hiç uğraşmazdın... Pek muhtemelen, sen, hazır lop, genel başkan oluverirdin... Hadi, oradan arkadaşlarınla ayrıldın, *mesela* diyoruz, YTP'ye girsen, CHP baraj altında kalırdı... Sen yine milletvekili, hatta başbakan yardımcısı olurdun... Yine şu dertlerle hiç uğraşmazdın... Bu ne basiret özrü?..

Siyaseten olsun, hiç yakışmıyor...

"*Armut piş, ağzıma düş!*", deyip, onun bunun, bir de yeni yetmelerin peşlerine takılacağına, çıksana, aslan gibi, kendin aday olsana!..

Gelelim, o saygıdeğer falancaya...

Arkadaş, sen de muhakkak kendi dürüst, özgün birikimlerinle seçkin bir insansın... Ama bak, iyi keman çalışarak iyi darbuka çalınmıyor... İyi darbuka çalışarak iyi keman hiç çalınmıyor.

Tam da bu çerçevede, örgütlerden sana yönelik olarak, yükselen tepkilerin sorguladığı gibi:

- *CHP'nin, yine bırakalım ilçe kongrelerini bir tarafa, kaç il kongresine gittin? Onu da bırakalım bir tarafa, İstanbul'da kendi ilçene kaç defa gittin?.. Parlamento'ya kaç kez gittin?.. Gruba kaç kez gittin?.. Şimdiye kadar kaç önerge verdin?.. Kaç projeye imza attın?.. 1994'de Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday olduğunda, senin elinde bir kamış, yanında (orada ne işi vardı, tam bilemiyoruz tabii ama, sana herhalde teknik destek vermek üzere duran) günün Bayındırlık Bakanı, onun da elinde bir kamış, sizi beraberce, bir İstanbul Haritası başında gösteren, çok satışlı bir gazetenin, resminizle birlikte, manşetten, "düpedüz senin isminle" tanıttığı (senin olamayacak, olması mümkün olmayan, özgünlüğü bir tarafa, müktesebatınla bağdaşmaz olduğu için tekniğine esasen hiç bir biçimde vakıf olamayacağını, bütün bunlara karşın, bir çırpıda hanene kaydedilmesine, hangi vicdanla razı olduğunu ise, katiyen anlayamadığımız), "su projesi" gibi, bir proje değil ama... Ömr-ü hayatında girmedığın bir teknik alanda olması gerekmez, ayrıca... İçinden, birikimlerinden, doğallıkla gelen, senin olacak "siyasi" kaç projeye imza attın?.. Geçelim... İsmi Meclis'teki odanın kapısından niye çıkarttın?.. Partide bunca antidemokratik uygulama yapılırken neden sustun?.. Bir buçuk yıl önceki kilit İstanbul İl Kongresi'ne niye gelmedin?.. Sen İstanbul milletvekili değil misin?.. Hadi gelmedin, ama arkasından kalkıp, vahim bir gelişme niteliğindeki tüzük değişikliğine, niye imza koydun?.. Daha dün, gayretle aynı resim karesinde çıkmak istediğin genel başkanına, şimdi ne oldu da sırtını dönüveriyorsun... O zaman, bilmediğin ne vardı ki yeni öğreniyorsun?.. Bilmiyor, göremiyor idiyse, sen feraset özürsün... Değilsen, ne iyi, ama madem biliyordun, o zaman neden sesini çıkartmadın?.. Madem o zaman sesini çıkartmadın, ne diye şimdi çıkartıyorsun? Hoş mu, şu resim?.. Yaşar Kemal, "Türk aydını çoğunlukla omurgasızdır", diyor; buna ne diyorsun?..*

Ah Genel Başkan ah, sen bunların hepsini cebinden çıkartırsın da... Eteklerinden, o, bu fark etmez, en canbaz dalkavuk perendeleri ata ata, tutanları, işte bugünlerde seni en düzeysiz insan manzaraları ile hançerleyecek olmaları pahasına, tutun, seni samimiyetle ve sevgi ile, o da ülke için, parti için, hatta senin için, eleştiren gönüllere, yüreklere, birikimlere, yeğledin!.. Karakter zaaflarıyla, rahat ettin. Onların partiyi, daha fecisi Atatürk imgesini, en yoz, en riya dolu süreçlerde, fare gibi kemirmelerine, seyirci kaldın... Parti tükendikçe, iktidar hesaplarında, habire hukukla oynadın...

Kim bunlar?..

Ne yazık ki, son toplamda senin başımıza sardıkların...

Çık şimdi, ne biliyorsan söyle... Ver şunların ağızlarının payını... Şunca yıllık bağımız var... İçimiz yine de acır... Sen, gideceksen git... Ama bu partiyi, ona buna yem etme!..

Nerede olursan ol, ama, adam gibi adamlarla ol...

Ey kurultay delegesi... Tarihin karşısında, en önce sen sorumlusun, sen... Başkası değil...

Ya CHP'yi, şu düzey özürlü yapısından çıkartırsın, alnın açık, taçlanırsın... Ya da tarihin şamarını onunla beraber yersin... Aklını başına topla?..